

Podstawy metodologii badań lingwistycznych dla logopedów

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2023/2024
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	Nauki medyczne
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom kształcenia	II stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	egzamin
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska
Koordinator przedmiotu	Dr Kmila Potocka-Pirosz
Osoba odpowiedzialna za sylabus	Dr hab. Marzena Stępień, prof. ucz.
Prowadzący zajęcia	Dr hab. Marzena Stępień, prof. ucz.

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	I rok, I semestr	Liczba punktów ECTS	0,90

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim		
wykład (W)	15	0,6
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)		
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	7	0,3

3. CELE KSZTAŁCENIA

C1	Celem zajęć jest wprowadzenie studentów logopedii w metodologię badań lingwistycznych. Wiedza i umiejętności zdobyte podczas tych zajęć mają pomóc studentom w wyborze metodologii badań własnych, a także w merytorycznym i edytorskim przygotowaniu pracy magisterskiej.
C2	Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami i zagadnieniami metodologii badań (nauka, metodologia, klasyfikacja nauk, ogólne założenia, aparat pojęciowy i metody postępowania badawczego).
C3	Zapoznanie z metodami gromadzenia materiału językowego do badań własnych, zarówno na podstawie własnych badań, jak i z wykorzystaniem istniejących już baz danych, ekscerpcja materiału oraz jego porządkowanie i analiza.
C4	Uzupełnienie umiejętności (I stopnia studiów) związanych z przygotowaniem pracy dyplomowej o sposoby sporządzania bibliografii i przypisów, oparte na dwóch głównych systemach: tzw. oksfordzkim i harwardzkim, wykorzystanie internetowych baz danych w sporządzaniu stanu badań, uzupełnienie wiedzy na temat zasad edytowania pracy dyplomowej.

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	Student rozpoznaje i opisuje lingwistyczne paradygmaty badawcze, zna procedurę postępowania badawczego oraz podstawowe błędy logiczne. Zna terminologię lingwistyczną stosowaną w logopedii.

W4	
----	--

Umiejętności – Absolwent potrafi:

U1	Student wyszukuje przydatne informacje w tekstach źródłowych, analizuje i interpretuje przedstawione w nich fakty.
U2	Potrafi dokonać wyboru metody badawczej, a następnie zastosować ją w praktyce. Potrafi unikać błędów logicznych w wyjaśnianiu i uzasadnianiu hipotez badawczych.
U3	

Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:

K1	Docenia wartość wiedzy, wypracowanej w różnych współpracujących ze sobą dziedzinach naukowych, stosowanej w logopedii
K2	
K3	

5. ZAJĘCIA

Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
wykład	Metodologia badań lingwistycznych – zagadnienia teoretyczne Gromadzenie materiału badawczego Przygotowywanie pracy dyplomowej	W1, U1, U2, K1

6. LITERATURA

Obowiązkowa

Literatura obowiązkowa:

- Ajdukiewicz K, 1985 (i wyd. nast.), Metodologiczne typy nauk, Wartość nauki, [w:] idem, Język i poznanie, tom 1, Warszawa, 287-313, 314-331.
- Bartmiński J., 2004, Streszczenie w aspekcie typologii tekstów, [w:] idem, S. Niebrzegowska-Bartmińska, Tekstologia, cz. II, Lublin, 224-233
- Bogusławski A., 1976, O zasadach rejestracji jednostek języka, „Poradnik Językowy” 8, 356-364.
- Bogusławski A., 1993, O proporcjonalności w języku i jej warunkach, [w:] Sambor J., Linde-Usiekiewicz J., Huszcza R. (red.), 1993, Językoznawstwo synchroniczne i diachroniczne. Tom poświęcony pamięci Adama Weinsberga, Warszawa, 59-75.
- Chalmers A., 1993, Czym jest to, co zwiemy nauką?, Wrocław.
- Dubisz S., 2013, Teoria lingwistyczna w językoznawstwie stosowanym – na przykładzie glottodydaktyki polonistycznej, „Poradnik Językowy” 1, 15-23.
- Grochowski M., 1993, Obiekty, cele i metody definiowania a rodzaje definicji [w:] J. Bartmiński, R. Tokarski (red.), O definicjach i definiowaniu, Lublin, 35-45.
- Grzegorzczak R., 1990 (i wyd. późniejsze), Wprowadzenie do semantyki językoznawczej, Warszawa, 38-85.
- Hammerl R., Sambor J., 1990, Statystyka dla językoznawców, Warszawa.
- Levinson S.C., 2010, Pragmatyka, przeł. T. Ciecierski, K. Stachowicz, Warszawa.
- Lubaś W., 1979, Socjolingwistyka jako metoda badawcza, „Socjolingwistyka” 2, 11-27.
- Lyons J., 1975, Wstęp do językoznawstwa, przeł. K. Bogacki, Warszawa, 9-64.
- Popper K., 1977 (i wyd. nast.), Wstęp do logiki nauki, [w:] idem, Logika odkrycia naukowego, Warszawa, 21-50.

Wierzbicka A., 1999, Akty i gatunki mowy w różnych językach i kulturach, (w:) eadem, Język – umysł – kultura, Warszawa, 228-230 i/lub
 Wierzbicka A., 1999, Różne kultury, różne języki, różne akty mowy, (w:) eadem, Język – umysł – kultura, Warszawa, 193-227.
 Stalmaszczyk P. (red.), 2006, Metodologie językoznawstwa. Podstawy teoretyczne, Łódź.
 Stalmaszczyk P. (red.), 2011, Metodologie językoznawstwa. Od genu języka do dyskursu, Łódź.
 Wolański A., 2008, Edycja tekstów. Praktyczny poradnik, Warszawa.

Uzupełniająca

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
<i>Np. A.W1, A.U1, K1</i>	<i>Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.</i>	<i>Np. próg zaliczeniowy</i>
W1, U1, U2, K1	Obecność na zajęciach	Obecność obowiązkowa, dopuszczalna 1 nieobecność. W wyjątkowych wypadkach, jeśli liczba nieobecności nie jest większa niż 30 proc., student może zaliczyć przedmiot, jeśli z odpowiedzi w zaliczeniu pisemnym uzyska co najmniej 70 proc. punktów +1.
W1, U1, U2, K1	Tzw. wejściówki – krótkie, składające się z odpowiedzi na 1 lub 2 pytania prace pisemne, zajmujące ok. 10 minut zajęć. 1-3 wejściówek w semestrze, zależnie od prezentowanego przez studentów poziomu bieżącego przygotowania do zajęć	bieżące przygotowanie do zajęć oraz aktywny udział w zajęciach: obowiązkiem studenta jest przeczytać przed zajęciami teksty, wskazane tydzień lub dwa tygodnie wcześniej przez prowadzącego oraz aktywnie uczestniczyć w zajęciach. W celu zwiększenia motywacji do pracy możliwe 1-3 wejściówek w ciągu semestru. Wejściówki znajomość i zrozumienie przeczytanych tekstów oraz tematyki poprzednich zajęć i oceniane są na „zaliczone/niezaliczone”.
W1, U1, U2, K1	Zaliczenie pisemne – pytania zamknięte i otwarte.	Odpowiedź na wszystkie pytania, próg zaliczenia – 60 proc. możliwych do uzyskania punktów. W wyjątkowych wypadkach, jeśli liczba nieobecności nie jest większa niż 30 proc., student może zaliczyć przedmiot, jeśli z odpowiedzi w zaliczeniu pisemnym uzyska co najmniej 70 proc. punktów +1p

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 183/2023 Rektora WUM z dnia 13 września 2023 r.

Załącznik nr 3 do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów kształcenia stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 91/2014 Rektora WUM z dnia 22.12.2020 r. zm. zarządzeniem nr 42/2020 Rektora WUM z dnia 5.03.2020 r oraz nr 101/2023 z dnia 28.04.2023.

8. INFORMACJE DODATKOWE

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusa przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusa w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich